

פתרון - מחוון מותאם לשאלה תביעה בבית הדין לעבודה

שימו לב: בעוד שבממד הלשון ובממד הארגון מדרגים בחלש (0 או 1 נק'), בינוני (2 או 3 נק') או גבוה (4 נק') – בממד התוכן (שהמקסימום שלו הוא 12 נקודות) מופיעה בעמודת ה"דגשים לפתרון" חלוקה ספציפית יותר של הניקוד, בהתאם לפרטי התוכן השונים שאמורים להופיע בתשובה.

האתגרים הבולטים במטלה זו – הצגת הפרטים שניתנו באופן תמציתי; הצגה מובנת של הטיעונים.

מדדים לצייון			דגשים לפתרון השאלה הספציפית	קריטריונים	ממד
טוב מאוד	בינוני	חלש			
שימוש סמנטי מדויק, אחידות לאורך כל המסמך ודקדוק ושפה תקינים.	שימוש סמנטי לא מדויק, חוסר אחידות חלקי ושגיאות בודדות בשפה ובתחביר.	שימוש סמנטי לקוי במינוחים משפטיים, חוסר אחידות ושגיאות רבות בשפה ובתחביר.	מעבר להקפדה הנדרשת בכל מטלה על שימוש במונחים משפטיים מדויקים. לדוגמא: "התובעת/הנתבעת" (ולא "ייסמין/קשר מרחוק"), כאן יש להקפיד גם על שימוש במונחים משפטיים נכונים לדיני העבודה ("בית הדין" ולא "בית המשפט"; "דורה – המכללה" ולא "דורה נ' המכללה"). אין להפחית ניקוד על שגיאות כתיב.	א. שימוש בביטויים נכונים ולא בסלנג או שפת דיבורי (משלב הניסוח המשפטי). אחידות מונחים והעדפת שפה פשוטה על מסורבלת. ב. בהירות הכתיבה לקורא לרבות משפטים שאינם ארוכים או עמוסים (לרבות דקדוק ותחביר).	ממד הלשון עד 4 נק'
לשון בהירה וקולחת; משפטים פשוטים בשפה מגוונת ולא מורכבת באופן התורם למשמעות הכתוב.	לשון לא מספיק בהירה; משפטים מסורבלים ועמוסים יחסית / לעיתים.	ניסוח שאינו הולם כתיבה עיונית; משפטים עמוסים ו/או שפה מסורבלת.	אין להפחית ניקוד על כתב שאינו ברור. תיאור האירוע כולל פרטים מיותרים – יש להקפיד על הבחנה בין עיקר וטפל. יש להקפיד על חלוקה וארגון ברורים, לרבות מילות קישור ופסקאות נפרדות וממוספרות בהתאם למבנה המקובל של כתב טענות: 1. תמצית התביעה (לא חובה); 2. רקע עובדתי; 3. הצגת הכללים המשפטיים וישומם על העובדות; 4. הסעד המבוקש; 5. סיכום. החלוקה בין הרכיבים הנ"ל אינה קשיחה, אולם יש להקפיד על סדר לוגי הגיוני בכתיבה. ארגון בתוך הרכיבים:	א. יצירת רצף לוגי ללא חזרות מיותרות וקפיצות רעיוניות. ב. היכולת ליצור יחסים בין הטיעונים; יחס מנוגד, משלים; השוואה; תכלית; תוצאה;	ממד הארגון 1 עד 4 נק'
התוכן ממוקד ולכיד (שמירה על רצף רעיוני והצגה בצורה מדויקת וממצה את הקשרים בין הרעיונות המופיעים; הדיון בנוי בצורה נעימה וברורה, תוך כדי "יחסים" בין הטיעונים והרעיונות השונים).	התוכן ממוקד ולכיד למדי (שמירה על רצף רעיוני לאורך רוב החיבור; היה ניתן להקפיד עוד על המעבר בין הטיעונים השונים באופן שיהיו קשורים זה לזה; הצגה מדויקת בדרך כלל של הקשרים בין הרעיונות	<u>בעיות קשות במיקוד</u> <u>ובלכידות</u> (שמירה מועטה על רצף רעיוני, חזרות מיותרות; אין הקפדה על המעבר בין הטיעונים השונים באופן שיהיו קשורים זה לזה; הכתיבה מועלית כנקודות ולא כרעיון רציף ומובנה). <u>היעדר אמצעים</u>	• <u>הצגת העובדות:</u> הצגת האירועים בהתאם לחשיבותם (כמו בהצעת הפתרון) או בסדר		

<p>שימוש נרחב באמצעים המארגנים את הכתוב.</p>	<p>שבכתובה). שימוש <u>מיעוט</u> באמצעים המארגנים את הכתוב או שימוש <u>חלקי</u> לקוי באמצעים כאלה.</p>	<p>המארגנים את הכתוב או שימוש לקוי באמצעים כאלה.</p>	<p>כרונולוגי – מתאימות במידה שווה.</p> <ul style="list-style-type: none"> אחריות הנתבעת: ישנם שני גורמים + חיזוק המלמדים שלא נערך שימוע כדן. הסדר ביניהם אינו משנה, אך בארגון מיטבי כל אחד מהם יוצג בנפרד – הגורם + יישום שלו. הסעד: (א) שני טעמים לפסיקת פיצוי גבוה. גם כאן הסדר אינו משנה, אך בארגון מיטבי כל אחד מהם יוצג בנפרד - טעם + יישום. (ב) ציון הפיצוי המבוקש בתחילת ראש הפרק (כמו בסעיף 10 בהצעת הפתרון) או בסופו (כמו בסעיף 13) – שתי האפשרויות מתאימות. <p><u>הערות נוספות:</u></p> <p>עקביות פנימית בארגון הטקסט: ארגון מיטבי ישמור על עקביות פנימית מבחינה כרונולוגית או אחרת.</p> <p>אחידות בהגדרת כינויי הצדדים: יש לשים לב כיצד הנבחרים הגדירו את כינויי הצדדים בתחילת הטקסט. ניתן להתייחס לנתבעת כאל "החברה" ובלבד שתהיה עקביות לאורך הטקסט אם במהלך הכתיבה נבחו "קפץ" בין הכינויים יש להפחית ניקוד במימד זה בהתאם לחומרת הבעיה.</p> <p>כותרות ביניים: כיוון שבתביעה ישנם שלושה פרקים, מתבקשת החלוקה לכותרות ביניים. אם הטקסט אכן חולק לכותרות ביניים, אזי התוכן המצוי מתחת לכל כותרת חייב להיות רלוונטי לכותרת.</p> <p>אם אין כותרות ביניים, יש לבחון האם היעדרן פוגם בארגון הטקסט ומסרבל אותו. אם הוא פוגם – יש להפחית ניקוד במימד זה בהתאם לחומרת הבעיה.</p>	<p>הדגמה.</p> <p>ג. אמצעים מארגנים (מילות קישור, חלוקה לפסקאות, משפטי פתיחה וסיכום ועמידה על הנמען, כותרת, צדדים).</p>
<p>שימוש טוב עד מלא של הדין הרלוונטי לשאלה.</p> <p>יישום <u>מלא</u> של הוראות הדין תוך הגדרה מדויקת של הסוגיה; התמודדות עם הסוגיה מכמה נקודות מבט והבחנות נכונות. רוב / כל הפריטים המומלצים מופיעים ללא פריטים מיותרים.</p> <p><u>תוכן מפותח</u>, הסבר מלא, <u>טיעון מגוון ומשכנע</u>, דוגמאות</p>	<p>ביטוי <u>חלקי</u> של הדין הרלוונטי, חוסר בפריטים ו/או פריטים מיותרים רבים.</p> <p>יישום <u>חלקי</u> של הוראות הדין.</p> <p>ביטוי <u>חלקי</u> של חשיבה ביקורתית. הבחנות לא מדויקות.</p> <p><u>תוכן טוב</u> (הסברים מספקים ברובם;</p>	<p><u>מרבית הפריטים שחייבים להופיע חסרים</u>. קושי באבחנה של הדין הרלוונטי.</p> <p>יישום <u>חסר מאוד</u> של הוראות הדין קושי בהגדרת הסוגיה; קושי באבחנה בין עיקר וטפל ובין דעה ועובדה (פריטים מיותרים רבים מופיעים)</p> <p><u>תוכן דל</u>; קשר מועט בין הרעיון לפיתוחו</p>	<p>דגשים לתשובה מלאה מבחינת התוכן: בכתב התביעה מופיעים כל פרטי התוכן שחייבים להופיע, תוך הפניות מסודרות למקורות ויישום המקורות על נתוני המקרה.</p> <p>חייבים להופיע:</p> <p><u>1. כותרות מתאימות:</u> (ניתן להמציא כתובות ומספרים או להסתפק בהשארת מקום לכך)</p> <p>א. בית הדין האזורי ב. בחיפה; ג. פרטי התובעת (יסמין, שם משפחה) (אפשר כקו ריק שכן לא נמסר במטלה) + ת"ז + כתובת + פרטי עוה"ד (אין חובה להמציא פרטים שלא נמסרו במטלה, מספיק להקדיש לכך מקום) ד. פרטי החברה (קשר מרחוק בע"מ + ת.פ (ולא ת.ז) + כתובת (כנ"ל) ה. "התובעת" מול "הנתבעת" ו. כותרת ("כתב תביעה"/"תביעה"/"תובענה") ז. שם וחתימת עוה"ד בסוף המסמך</p> <p>אין חובה לציין את פרטי ההליך (ע"ב) כיוון שמדובר בכתב טענות פותח הליך. אין להמציא מספר הליך.</p> <p><u>2. פירוט עובדתי:</u> (על כל עובדה חסרה יש להוריד ניקוד):</p> <p>א. הצגת הצדדים והעובדה שכתובתם בחיפה</p> <p>ב. התובעת עבדה 5 שנים אצל הנתבעת + נספח אישור על תקופת ותנאי העסקה. יש לציין את</p>	<p>א. התייחסות למקורות משפטיים ויישומם (לרבות מבנה המסמך כפי הנדרש על פי הוראות הדין).</p> <p>ב. ביטוי לחשיבה ביקורתית: הבחנה בין עיקר וטפל, בין דעה ועובדה.</p> <p>ג. תוכן מובנה וברור (טיעון מרכזי ברור, דיון רלוונטי, הסברים וטיעונים</p> <p>ממד התוכן עד 12 נק'</p>

<p>מתאימות.</p>	<p>ציר רעיוני די ברור, טיעונים משכנעים ודוגמאות מתאימות).</p>	<p>הדיוני (הסברים לא מספקים; טיעונים לא משכנעים; דוגמאות לא מתאימות).</p>	<p>גובה השכר אך ניתן להזכירו גם בחלק של דרישת הפיצוי (תוך הפנייה לנספח).</p> <p>ג. הפיטורים, שיחת הפיטורים, דברי הסמנכ"ל לפיהם ההחלטה אינה שלה, הטיעון השקרי שישנם צמצומים רחבים, דחיית הצעת התובעת לפתרונות + נספח מכתב פיטורים.</p> <p>ד. העובדות המלמדות שאדם אחר אותר לתפקיד קודם לשיחת הפיטורים.</p> <p>ה. לא נעשו פיטורים רחבים בחברה אף שהפיטורים הוצגו כחלק מצמצומים רחבים.</p> <p>ו. שיחת המשוב והשפעותיה.</p> <p>כיוון שאחת מדרישות המטלה היא הבחנה בין עיקר וטפל לנוכח הסיפור המפורט שהוצג, במקרה של פירוט עובדתי ניכר (לרבות ציטוטים רחבים) יש להוריד ניקוד.</p> <ul style="list-style-type: none"> אין צורך לציין שפוטרה עובדת בהריון. ניתן לציין שפוטרה עובדת אחת נוספת בהקשר לכך שלא נעשו צמצומים או אם מובהר במפורש שהדבר מלמד על חוסר תום לב של החברה שניצלה "שעת כושר" לצורך פיטורים שלא כדין. אין צורך להתייחס לכך שהתובעת קיבלה שכר חלף הודעה מוקדמת ופיצוי פיטורים. <p>3. אחריות הנתבעת</p> <p>א. הצגת המצב המשפטי:</p> <p>מקור: ע"ע 303-13 דורה - מכללת השועלים</p> <p><u>הצגת ההלכה:</u> מעסיק חייב לערוך שימוע בטרם פיטורים. שימוע כדין מאפשר לעובד להתמודד עם הטענות בבסיס פיטוריו ולאפשר לו להשפיע על ההחלטה. הנתבעת לא ערכה שימוע כדין.</p> <p>ב. יישום - אי-הצגת הטעמים לפיטורים</p> <p>הטענות שהוצגו לתובעת היו שקריות – נטען שהיא מפוטרת במסגרת צמצומים. ההוכחה שלא כך נעשה: לא נעשו פיטורים רחבים, העסיקו אדם אחר במקומה.</p> <ul style="list-style-type: none"> החלטת הפיטורים התקבלה לפני השיחה עם התובעת – הפנייה לדברי הסמנכ"לית, שבועיים קודם כבר חיפשו מחליף, מיד אחרי הפיטורים נכנס אחר לתפקידה (פרק זמן ממנו ברור שסיכמו אתו עוד קודם). <p>ג. חיזוק – לא ניתן לראות במשוב שימוע: השיחה באוקטובר הוצגה כשיחה משוב ולא כשיחת שימוע; הטענות שעלו נגדה נפתרו; חלוף הזמן.</p> <p>4. הסעד המבוקש</p> <p>מקור: ע"ע 505-15 חטפני – הרפתקאות בגיונגל בע"מ</p> <p>א. הצגת המצב המשפטי: אי קיום שימוע מזכה בסעד. הסעד המקובל – עד משכורת לשנת</p>	<p>משכנעים).</p>
-----------------	---	---	--	------------------

			<p>העסקה. יש לפסוק סעד מקסימלי.</p> <p>ב. יישום</p> <ul style="list-style-type: none"> • שימוע היה עשוי להשפיע על ההחלטה: בעבר כבר רצו לפטר את התובעת אך כשהציגו לה סיבות לכך היא הצליחה למנוע את פיטוריה. • הנתבעת פעלה בחוסר הגינות: החברה שיקרה לגבי הטעמים בבסיס הפיטורים. <p>ג. דרישת הפיצוי: 5 משכורות בגובה 15,100 ₪, שהן 75,500 ₪. הנבחנים לא צריכים להציג את החישוב המתמטי, מספיק לציין את הסכום הכולל או את דרך חישובו (בהצעת הפתרון מופיעות שתי הצורות). יש להפנות לנספח שמלמד על גובה המשכורת או לסעיף שהזכיר זאת בחלק העובדתי.</p> <p>5. סיכום:</p> <p>חזרה על הבקשה: יש לפסוק פיצוי.</p> <p>הורדת נקודות:</p> <ul style="list-style-type: none"> • צירוף תצהיר (לא נדרש). • על כל הפניה לפסק דין ולחקיקה להיות מלאה. על חוסר הפניה יש להוריד ניקוד, על הפניה חלקית בסגנון "ע"ע 505-15" או "פרשת דורה" וכו' יש להוריד ניקוד אך בשיעור נמוך יותר. • ההפניה המלאה צריכה להיעשות כמובן רק פעם אחת. • על צירוף תצהיר לתביעה. 	
--	--	--	--	--

ניתן להוריד חצאי נקודות גם במקומות שבהם אין זה מצוין במפורש. אם הציון הסופי בהתאם למחווה כולל

• חצי נק', יש לעגל למעלה.